

EL COMPLEMENT DIRECTE

DEFINICIÓ: Complement verbal que rep la significació del verb i que té la funció de subjecte pacient en les oracions passives.

COM S'IDENTIFICA?

1. No comença amb preposició. (*Va convidar **na** Maria*)
2. L'única prova **infallible al 100%** per reconèixer-lo és passar l'oració a la veu passiva.

LA VEU PASSIVA:

Les oracions es poden formular en veu **activa** (més usual) i en veu **passiva** (menys usual perquè és més complexa).

És possible passar de la veu activa a la passiva i de la passiva a l'activa seguint aquest procés:

ACTIVA: marcam el **subjecte** i allò que sospitam que pot ser el **CD**: *Nosaltres hem menjat **els albercocs**.*

PASSIVA: el suposat **CD** esdevé el **subjecte** i l'**antic subjecte** esdevé un **altre complement** que comença amb la preposició *per*.
***Els albercocs** han estat menjats **per nosaltres**.*

MÉS EXEMPLES:

ACTIVA: *Aquest estiu, **jo** llegesc **molts de llibres**.*

ACTIVA: ***El vell rei** nomemà hereu **el fill menor**.*

ACTIVA: ***Els menorquins** no han fet mai **un formatge com aquest**.*

ACTIVA: *No entengueren **aquell concepte de màrqueting**.*



Subjecte el·líptic que se sobreentén (= *ells* o *elles*)

PASSIVA: *Aquest estiu, **molts de llibres** són llegits **per jo**.*

PASSIVA: ***El fill menor** va ser nomenat hereu **pel vell rei**.*

PASSIVA: ***Un formatge com aquest** no ha estat mai fet **pels menorquins**.*

PASSIVA: ***Aquell concepte de màrqueting** no va ser entès **per ells**.*